Roland Werner &
Johannes Nehlsen (Hg)

BUCHREZENSION
von Alexander Seibel
über
Sadhu Sundar Singh

Gesichter und Geschichten der **Reformation**

366 LEBENSBILDER AUS ALLEN EPOCHEN

fontis

Roland Werner / Johannes Nehlsen (Hg.)

GESICHTER UND GESCHICHTEN DER REFORMATION

366 Lebensbilder aus allen Epochen

"Gesichter und Geschichten der Reformation"

(Ansikten och berättelser från reformationen)

Roland Werner und Johannes Nehlsen (Hrsg.)

RECENSION av: Alexander Seibel (alexanderseibel.de)

Detta uttalande var verkligen inte planerat. Till att börja med var jag glad över denna "tjocka" julklapp, Ansikten och berättelser om reformationen, Fontis - Brunnen Basel, 756 sidor. Detta omfattande verk innehåller 366 kortbiografier, ordnade kronologiskt, motsvarande antalet dagar på ett år, som sammanfattas under ovanstående titel. Boken är utformad på ett läsvänligt sätt och man kan dagligen lära sig något om män och kvinnor samt framstående personligheter i kyrkans historia, motsvarande ungefär en sida. Det är en rekommenderad idé. Många bidrag är inspirerande och trosstärkande. Det är uppmuntrande att läsa hur vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus ofta har förhärligat sig själv genom svaga redskap. Men ju mer jag tittade in och insåg vilka som porträtterades som förebilder och exempel, desto mer frustrerad, för att inte säga förskräckt, blev jag. Denna sammanställning innehåller inte bara de klassiska reformatorerna och sådana begåvade missionärer och andliga förebilder som Adoniram Judson, Hudson Taylor, David Livingstone, Georg Müller etc., utan också mystiker, entusiaster och bibelkritiker.

Därför har jag nu med tungt hjärta bestämt mig för att påpeka några exempel i denna bok där man enligt min åsikt har förväxlat ljus med förklädd mörker.

Sadhu Sundar Singh (S. 484)

Som ung konvertit imponerades jag mycket av hans biografi. Hans efterföljd var föredömlig och han anses i Indien av de kristna på denna subkontinent som "Patron saint", som skyddshelgon. På grund av denna ojämförliga hängivenhet och exemplariska livsstil ansågs hans extraordinära upplevelser, drömmar, visioner och bortryckningar till livet efter detta vara gudomliga. Hans bok "Syner från livet efter detta" entusiastade evangelikaler, pingstvänner, men också anhängarna av 'Nya Jerusalems kyrka'. De skickade Sundar Singh böckerna av deras grundare och andeskådaren Emanuel Swedenborg, som man lätt kan beteckna som den moderna spiritismens fader, i vilket fall som helst den störste spiritisten på 1700-talet.

Sundar Singh var mycket glad och svarade i ett brev: Swedenborg var en stor man, en filosof, vetenskapsman och framför allt en siare av klara syner. Jag talar ofta med honom i mina visioner. ... Efter att ha läst hans böcker och kommit i personlig kontakt med honom i andevärlden kan jag absolut rekommendera honom som en stor siare. I ett brev från den 12 november 1928 skrev Sundar Singh: Ja, jag har sett den vördade Swedenborg i mina syner flera gånger. Han är en mycket älskvärd personlighet och innehar en hög ställning i himlen; A.J. Appasamy, Sundar Singh, förlaget Friedrich Reinhardt AG., Basel, s. 271 och 273.

Vid dessa uttalanden kunde man nu ha märkt att detta hängivna vittne till Jesus var fast i spiritism tack vare sina ingivelser. Men man har vanligtvis utelämnat dessa stötande ställen i biografier och därmed förlett de intet ont anande troende. En förfalskning som imiterar det äkta närmare är därför inte bättre, utan bara farligare.

Här framträder nu tydligast skillnaden mellan intentionen hos de neo-evangelikala redaktörerna av denna recenserade bok och min betoning. Dessa uppenbarelser och fenomen jämförs med aposteln Paulus erfarenheter, och som motivering anförs vanligtvis ett bibelställe, här 2 Kor 12:2. Men i själva verket har man hamnat i andevärlden, i ren spiritism. Och det är verkligen ingen liten sak eller bisak om paradiset eller Hades väntar i livets slut. Det handlar i slutändan om helvetet eller paradiset, livet eller döden. Den som här försöker medla eller bygga broar är, även med bästa intentioner, som vi inte har rätt att bedöma, i slutändan ett verktyg för förförelse. Men det är tyvärr ganska exakt det som utspelar sig i våra dagar. Man har ingivelser och hör röster, propagerar för hörande eller profetisk bön och klistrar över det med ett bibelställe. Man kallar det till exempel profetians gåva eller kunskap, medan det i själva verket är klärvoajans. Man talar om helandets gåva och "belägger" sina magiska helande handlingar med 1 Kor 12 eller Apg 19:12, och i verkligheten är det förförelsens verksamma krafter (2 Thess 2:11).

Det är redan år sedan jag frågade Friedrich Hänssler varför han ville förhindra den andra upplagan av Friso Melzers bok "Sadhu Sundar Singh". Friso Melzer kände inte av en slump en andlig släktskap med denna indiska helgon. Svaret var: "Jag var tvungen att konstatera att lejonparten av boken hade beställts av Deutsche Gesellschaft für Parapsychologie."

Och jag vill skriva in i stammen för alla dem som tror sig kunna berika församlingarna med sådana impulser och ingivelser: Om Sundar Singh kunde bli bedragen, vars hängivenhet för mig fortfarande är beundransvärd, då kan också var och en av oss bli förförd, om vi är så dåraktiga att fästa avseende vid inre bilder, intryck, drömmar och övernaturliga upplevelser. Detta särskilt i våra dagar, då vi har att göra med en regelrätt ockult invasion. Följaktligen blir sådana ingivelser och "inspirationer" allt populärare, även i våra kretsar.

Redan för 100 år sedan förutsåg Evan Roberts och Jessie Penn-Lewis i klassikern "War on the Saints" det som utspelar sig idag: Hur många låter sig t.ex. i bönen sjunka in i ett passivt, apatiskt "väntan på (alexanderf) Gud" eller tystar avsiktligt sitt sinne för att ta emot "intryck från ovan" som de tror är gudomliga uppenbarelser. Jessie Penn-Lewis "Den hotade kristen", Exodus, s. 141-142.

Ännu ett citat från denna "klassiker": Det finns idag många bedragna bland de uppriktigaste och bästa, eftersom de inte vet att Satan har sänt ut en här av bedrägliga andar för att förföra Guds folk, och att en särskild fara hotar de andliga medlemmarna av församlingen från det övernaturliga området. För därifrån viskar förförarna sina "andliga" läror till alla dem som är "andliga", dvs. öppna för andliga ting, och särskilt till dem som är kallade att undervisa. Och de försöker blanda sina villfarelser med sanningen för att göra dem mer trovärdiga" Jessie Penn-Lewis, Evan Roberts, War on the Saints", "Kamp inte med kött och blod", s. 22-23.